

Marnivá sestřenice

Waldemar Matuška

Měla vlasy samou loknu, jé-jé-je,
ráno přistoupila k oknu, jé-jé-je,
a vlasy samou loknu měla,
a na nic víc nemyslela,
a na nic víc nemyslela, jé-jé-jé.

Nutno ještě podotknouti, jé-je-jé,
že si vlasy kulmou kroutí, jé-je-jé,
a nesuší si vlasy fénem,
nýbrž jen tak nad plamenem,
nýbrž jen tak nad plamenem, jé-jé-jé.

Jednou vlasy sežehla si, jé-je-jé,
tím pádem je konec krásy, jé-je-jé,
a když přistoupí ráno k oknu,
nemá vlasy samou loknu,
nemá vlasy samou loknu, jé-jé-jé.

O vlasy už nestará se, jé-je-jé,
a diví se světa kráse, jé-je-jé,
a vidí plno jinejch věcí,
a to za to stojí přeci,
a to za to stojí přeci, jé-jé-jé.